

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
שבת-חבית	מאן דאמר													
הא יותר מכביצה - טמא.									♣		◇	קמה.		
ואי אמרת משקה הבא לאוכל אוכל הוא במאי איתכשר?										♣		קמה.		
בסוחט לתוך הקערה.	הוא מותיב לה והוא מפרק לה: [רבינא]									!	◇	קמה.		
כתנאי	רבי ירמיה:									♣	◇	קמה.		
המחליק בענבים - לא הוכשר	[ת"ק]								♣	♣	◇	קמה.		
הוכשר.	רבי יהודה:								♣	♣	◇	קמה.		
מאי לאו בהא קמיפלגי:										♣		קמה.		
משקה הבא לאוכל - אוכל הוא	מר סבר: [ת"ק]								♣	♣	◇	קמה.		
לאו אוכל הוא.	ומר סבר: [רבי יהודה]								♣	♣	◇	קמה.		
דכולי עלמא - משקה הבא לאוכל - לאו אוכל הוא, והכא - במשקה הבא לאיבוד קמיפלגי:	רב פפא:									!	◇	קמה.		
משקה הוא	מר סבר: [רבי יהודה]								♣	♣	!	◇	קמה.	
לאו משקה הוא.	ומר סבר: [ת"ק]								♣	♣	!	◇	קמה.	
ובפלוגתא דהני תנאי										♣		קמה.		
המפצע בזיתים בידיים מסואבות - הוכשר, לסופתן במלח - לא הוכשר.	דתניא:									♣	♣	◇	קמה.	
לידע אם הגיעו זיתיו למסוק אם לאו - לא הוכשר	[ת"ק]								♣	♣	♣	◇	קמה.	
הוכשר.	רבי יהודה:								♣	♣	♣	◇	קמה.	
מאי לאו בהא קמיפלגי										♣	♣	◇	קמה.	
משקה העומד לאיבוד - משקה הוא	דמר סבר: [ת"ק]								♣	♣	♣	◇	קמה.	
לאו משקה הוא.	ומר סבר: [רבי יהודה]								♣	♣	♣	◇	קמה.	
הני תנאי - במשקה העומד לאיבוד פליגי, והנך תנאי - במשקה העומד לצחצחו קמיפלגי.	רב הונא בריה דרב יהושע:									♣		◇	קמה.	
סוחט אדם אשכול של ענבים לתוך הקדרה, אבל לא לתוך הקערה, ודג לצירו - אפילו לתוך הקערה.	רבי זירא אמר רב חייא בר אשי אמר רב:										♣	◇	קמה.	
יתיב רב דימי וקאמר להא שמעתא.	[רב דימי]										♣	◇	קמה.	
אתון משמיה דרב מתניתון ולא קשיא לכו, אנן משמיה דשמואל מתנינן לה - וקשיא לן:	אביי רב דימי:										♣	◇	קמה.	
מי אמר שמואל דג לצירו אפילו לתוך הקערה											♣	◇	קמה.	
כבשים שסחטון, אמר רב: לגופן - מותר, למימיהן - פטור, אבל אסור. ושלקות - בין לגופן בין למימיהן - מותר.	והאיתמר: [רב]									♣	♣	◇	קמה.	
אחד כבשים ואחד שלקות, לגופן - מותר, למימיהן - פטור אבל אסור.	שמואל:									♣	♣	◇	קמה.	
האלהים, (איוב יט) עיני ראו ולא זר, מפומיה דרבי ירמיה שמיע לי, ורבי ירמיה מרבי זירא, ורבי זירא מרב חייא - בר אשי, ורב חייא בר אשי מרב.	אמר ליה: [רב דימי]										!	◇	קמה.	
כבשים שסחטון, אמר רב: לגופן - מותר, למימיהן - פטור אבל אסור. ושלקות, בין לגופן בין למימיהן - מותר.	גופא: [רב]										♣	♣	< ◇	קמה.
אחד זה ואחד זה, לגופן - מותר, למימיהן - פטור אבל אסור.	שמואל:										♣	♣	◇	קמה.
אחד כבשים ואחד שלקות, לגופן - מותר, למימיהן - חייב חטאת.	רבי יוחנן:										♣	♣	◇	קמה.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ♣ קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator															
		מאן דאמר	כ	י	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	א			
שבת-חבית	מימרא	מיתבי:											♣	◇	קמה.		
		סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת, אבל לא למוצאי שבת. וזיתים וענבים לא יסחוט, ואם סחט - חייב חטאת.															
		קשיא לרב, קשיא לשמואל, קשיא לרבי יוחנן.											♣		קמה.		
		רב מתרץ לטעמיה, שמואל מתרץ לטעמיה, רבי יוחנן מתרץ לטעמיה:											!		קמה.		
		סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת, אבל לא למוצאי שבת. במה דברים אמורים - לגופן, אבל למימיהן - פטור אבל אסור. ושלקות, בין לגופן בין למימיהן - מותר. וזיתים וענבים - לא יסחוט, ואם סחטן - חייב חטאת.											♣	!	◇	קמה.	
		רבי יוחנן מתרץ לטעמיה:											♣	!	◇	קמה.	
		שמואל מתרץ לטעמיה:											♣	!	◇	קמה.	
		סוחטין כבשים בשבת לצורך השבת, הוא הדין לשלקות. במה דברים אמורים - לגופן, אבל למימיהן - פטור אבל אסור. וזיתים וענבים - לא יסחוט, ואם סחט - חייב חטאת.											♣	!	◇	קמה.	
		סוחטין כבשים לצורך השבת, אבל לא למוצאי שבת. אחד כבשים ואחד שלקות, במה דברים אמורים - לגופן, אבל למימיהן - לא יסחוט, ואם סחט - נעשה כמי שסחט זיתים וענבים, וחייב חטאת.											♣	!	◇	קמה.	
		דבר תורה - אינו חייב אלא על דריסת זיתים וענבים בלבד.												♣	◇	קמה.	
		דבר תורה - אינו חייב אלא על דריסת זיתים וענבים בלבד.												♣	◇	קמה.	
		ואין עד מפי עד כשר, אלא לעדות אשה בלבד.												♣	◇	קמה.	
		איבעיא להו עד מפי עד לעדות בכור מהו?											^	◇	קמה:		
		אסיר											♣	!	◇	קמה:	
		רבי אמי:											♣	!	◇	קמה:	
		רבי אסי:											♣	!	◇	קמה:	
		רבי אמי לרב אסי: והא תנא דבי מנשיא:											♣	!	◇	קמה:	
		אינן עד מפי עד כשר אלא לעדות אשה בלבד?												♣	!	◇	קמה:
		אימא: לעדות שהאשה כשרה לה בלבד.												♣	!	◇	קמה:
		רבי יימר אכשר עד מפי עד לבכור.												♣		◇	קמה:
		קרי עליה מרימר: יימר שרי בוכרא.												♣		◇	קמה:
		והלכתא: עד מפי עד כשר לבכור.												♣		◇	קמה:
		חלות דבש.												♣		◇	קמה:
		זיתים וענבים שריסקו מערב שבת, ויצאו מעצמן - אסורין												♣	!	◇	קמה:
		רבי אלעזר ורבי שמעון:												♣	!	◇	קמה:
		גברא יתירא אתא לאשמעינן?												♣	!	◇	קמה:
		רבי יוסף:												♣	!	◇	קמה:
		טובא קא משמע לן, דאי ממתניין - הוה אמינא: התם הוא - דמעיקרא אוכלא ולבסוף אוכלא, אבל הכא דמעיקרא אוכלא ולבסוף משקה - אימא לא, קא משמע לן.												♣	!	◇	קמה:
		אמר ליה אבוי:												♣	!	◇	קמה:
		כל שבא בחמין מערב שבת - שורין אותו בחמין בשבת. וכל שלא בא בחמין מערב שבת - מדיחין אותו בחמין בשבת. חוץ מן המליח הישן וקוליים האיפנין, שהדחתן זו היא גמר מלאכתן.												♣		◇	קמה:
		כגון מאי?												^		◇	קמה:
		כגון תרנגולתא דרבי אבא.												♣	!	◇	קמה:
		רבי ספרא:												♣	!	◇	קמה:
		זימנא חדא איקלעית להתם, ואוכלן מיניה, ואי לא רבי אבא דאשקין חמרא בר תלתא טרפי - איתנסי. רבי יוחנן רייק מכותח דבבלאי.												♣	!	◇	קמה:
		ואמר רב ספרא:												♣	!	◇	קמה:
		ולירוק אנן מתרנגולתא דרבי אבא.												♣		◇	קמה:
		ועוד, אמר רב גזא:												♣	!	◇	קמה:
		זימנא חדא איקלעית להתם, ועבדית כותח דבבלאי, שאילו מיניה כל בריחי מערבא.												♣	!	◇	קמה:
		כל שלא בא בחמין וכו'.												♣		◇	קמה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	--

		Talmud Navigator																			
		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																	
שבת-חבית		מימרא																			
	הדיח מאי?																				קמה:
	הדיח - חייב הטאת.	רב יוסף:																			קמה:
	חזן ממליח ישן וקוליים האיספנין שהדחתן זו היא גמר מלאכתן	מר בריה דרבינא: אף אנן נמי תנינא:																			קמה:
	שמע מינה.																				קמה:
	יתיב רבי חייה בר אבא ורבי אסי קמיה דרבי יוחנן, ויתיב רבי יוחנן וקא מנמנמ.																				קמה:
	מפני מה עופות שבבבל שמנים?	רבי חייה בר אבא לרבי אסי:																			קמה:
	כלך למדבר עזה ואראך שמנים מהן.	אמר ליה: [רבי אסי]																			קמה:
	מפני מה מועדים שבבבל שמחים?	[רבי חייה בר אבא]																			קמה:
	מפני מהן עניים.	[רבי אסי]																			קמה:
	מפני מה תלמידי חכמים שבבבל מצוינין?	[רבי חייה בר אבא]																			קמה:
	לפי שאינן בני תורה.	[רבי אסי]																			קמה:
	מפני מה עובדי כוכבים מזהמים?	[רבי חייה בר אבא]																			קמה:
	מפני שאוכלין שקצים ורמשים.	[רבי אסי]																			קמה:
	דרדקי: לא כך אמרתי לכם (משלי ז) אמר לחכמה אחתי את, אם ברור לך הדבר כאחותך שהיא אסורה לך - אומרה, ואם לאו - לא תאמרתה	איתער בהו רבי יוחנן, אמר להו:																			קמה:
	וליא לן מר איזה מהן.	אמרו ליה: [רבי חייה בר אבא ורבי אסי]																			קמה:
	מפני מה עופות שבבבל שמנים? - מפני שלא גלו, שנאמר (ירמיהו מח) שאנן מואב מנעוריו ושקט הוא אל שמריו ובגולה לא הלך.	[רבי יוחנן]																			קמה:
	והכא מנלן דגלו																				קמה:
	חמשים ושנים שנה לא עבר איש ביהודה, שנאמר (ירמיהו ט) על ההרים אשא בכי ונדי וגו' מעוף השמים ועד בהמה נדדו הלכו. בהמ"ה בגימטריא חמשין ותרתין הוו.	דתניא, רבי יהודה:																			קמה:
	כולן חזור, חזן מקוליים האיספנין.	רבי יעקב אמר רבי יוחנן:																			קמה:
	הני מדרי דבבל מהדרי מיא לעין עיטם, והאי כיון דלא שריר שדריה לא מצי סליק.	דאמר רב:																			קמה:
	מפני מה מועדים שבבבל שמחים? - מפני שלא היו באותה קללה, דכתיב (הושע ב) והשבתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל מועדה. וכתיב (ישעיהו א) חדשיכם ומועדיכם שנהא נפשי היו עלי לטרה.	[רבי יוחנן]																			קמה:
	מאי היו עלי לטרה?																				קמה:
	אמר הקדוש ברוך הוא: לא דיין לישראל שחוטאין לפני, אלא שמטריחין אותי לידע איזו גזירה קשה אביא עליהן	רבי אלעזר:																			קמה:
	אין לך כל רגל ורגל שלא באתה בולשת לציפורי.	רבי יצחק:																			קמה:
	אין לך כל רגל ורגל שלא בא לטבריה אגמון וקמטון ובעל זמורה.	ואמר רבי חנינא:																			קמה:
	מפני מה תלמידי חכמים שבבבל מצוינין? - לפי שאינן בני מקומן, דאמרי אינשי: במתא - שמאי, בלא מתא - תוחבאי.	[רבי יוחנן]																			קמה:
	(ישעיהו כז) הבאים ישרש יעקב ופרח ישראל, תני רב יוסף: אלו תלמידי חכמים שבבבל, שעושין ציצין ופרחים לתורה.	[תני רב יוסף]																			קמה:
	מפני מה עובדי כוכבים מזהמין? - שלא עמדו על הר סיני. שבשעה שבא נחש על חיה הטיל בה זוהמא. ישראל שעמדו על הר סיני - פסקה זוהמתן, עובדי כוכבים שלא עמדו על הר סיני - לא פסקה זוהמתן.	[רבי יוחנן]																			קמה: